ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8$00	Un an....	10$00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0$30 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Gré traité à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ BA SỐ 335
Ngày thứ sáu
11 Septembre 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東法時報

BẢO QUẢN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì nên thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

CÁI KHUYẾT ĐIỂM CỦA NGƯỜI BẮC

buôn bán ở trong Nam

IV

Như bài trước tôi đã nói nhà buôn người mình vì thiếu tín-lực mà hại đến thế nào, tệ nhứt là mấy chị bán hàng dạo, chỉ vụ tại đổi-trắng lời nhiều trong một lần, mà mất cả mối hàng mãi-mãi về sau. Đó là người bán hàng đối với người mua hàng thiếu tín-lực, lại còn bạn hàng giao thiệp với nhau cũng thiếu tín-lực, mà thành ra mối hàng giao-thông phải dứt, giả như một cửa tiệm buôn bán tài lực-tính, lánh bán sỉ cho một cửa tiệm tại Saigon, chỉ vì khi giao thiệp về tiền-tài không phân-minh không quyết-định, mà thành ra trong mười đám có đến chín đám về sau xảy ra sự rắc rối lôi thôi, vì người chủ tiệm đối với người lánh bán sỉ, muốn chịu lòng nên thường để cho thiếu món tiền lại, mà món tiền thiếu lại tức là món tiền «chết». Theo cách nhà buôn-bán, đồng-tiền tức là quân mạnh tướng giỏi phải sai-bát luôn-luôn, nếu ngưng-trệ lại một giờ tức là thiệt-thòi trong một giờ, ngưng trệ lại một ngày tức là thiệt thòi trong một ngày; vì đồng-tiền là vật sanh-hóa rất chóng, con lên làm mẹ, mẹ đẻ ra con, người dùng tiền mà biết chuyển bát luôn-luôn, thì sanh-xôi nảy nở thiệt là chóng lắm. — Người có hàng bán lấy tiền đã phải chịu cái nỗi thiệt-thòi như thế, song bạn hàng đã mấy ai chịu y ước mà trả tiền cho trót lọt đâu, chỉ thấy những đòi cùng hỏi, món tiền lớn nát ra những món tiền nhỏ linh-tinh, vừa mất công đi hỏi, lại vừa mất tiền lộ-phí đi-về, đó chính là cái thất-sách của con nhà buôn vậy.

Trước kia người có hàng cho người lánh bán sỉ thiếu tiền, là cốt để duy-trì mối hàng, song kết-cục tiền thiếu lại đòi-hỏi đã thiệt-thòi, mà mối hàng cũng mất, vì những người lánh bán sỉ kia đối với cửa tiệm nào đã thiếu lại tiền không trả được thì lấy làm ngại ngùng e lệ, muốn lánh cho xa, không muốn giao-thiệp với nhau nữa, vì biết rằng lần trước mình đã không giữ được tín-lực cho trọn-vẹn, thì lần sau dầu còn giao-thiệp mối hàng nữa cũng không ai tin, bấy giờ mới lại phải kiếm mối hàng khác, xe trước đã đổ, xe sau nối gót trật đường rầy, mà thành ra chủ mua chủ bán đôi bên nghi-kỵ lẫn nhau, đó là bởi ban đầu không biết trọng tín-lực. Người Bắc ta buôn-bán ở đây, cái nông-nổi ấy thường trông thấy luôn luôn, cửa tiệm lớn mạnh về bán sỉ, mà mối hàng bán sỉ như thế thì khó lòng phát-đạt được, nên nhiều khi chủ mua chủ bán giao thiệp với nhau, mà phải mượn đến Trường-tòa can-dự vào, thì cái tín-lực của bạn hàng đối với nhau đủ biết!

Trở lên trên tôi đã nói hai cái khuyết-điểm lớn về sự buôn-bán của người mình là thiếu công-tâm thiếu tín-lực, ngoài ra còn nhiều đều khuyết-điểm nữa, như người bán hàng không biết chế-biến theo thời cứ hay khư-khư một mực, như người Bắc buôn-bán ở đây dầu đông, song mặt hàng thì đều tửa-tựa giống nhau, chỗ nầy bán nón bán giày, chỗ kia cũng bán giày bán nón, chỗ nầy lập tiệm may, chỗ kia cũng lập tiệm may; các cửa tiệm đã mở trước, các cửa tiệm mới mở đây, và có lẽ còn các tiệm mở sau nầy nữa, nếu không chịu tìm mối hàng khác, mà chỉ quanh đi quẩn lại, những nón cùng giày, những tiệm may cùng con dấu, số tiêu-thụ thì có hạn, số bán ra thì càng ngày càng nhiều, rồi trở lại cạnh-tranh với nhau, trong con đường độc-đạo kia chỉ thấy người mình chen lấn lẫn nhau, xô-đẩy lẫn nhau, còn ngoài ra những con đường lớn rộng thênh-thang cứ mặc kệ cho anh khách, anh chà thong-dong dạo bước, vậy thì cuộc thương-chiến gây nên, khó gì nguy-hiểm gì cho anh chà chủ khách, mà chỉ nguy hiểm cho bạn buôn mình! Huống chi kỹ-nghệ ngoài Bắc gần đây chế-tạo ra rất nhiều, đều là vật có thể tiêu-thụ ở trong Nam, mà sao các nhà buôn ta không biết đổi-thay mặt hàng để tiện bề buôn-bán, lại cứ mấy món đồ đó mà trở lại cạnh-tranh với nhau, khác nào người Nam-kỳ ta lâu nay đã khuynh-hướng về nghề buôn, hòng muốn giựt lại mối lợi-quyền của chà, khách, mà ngành đi ngành lại chỉ những tiệm hớt tóc và hàng đưa xe-hơi, càng ngày càng thấy xuất-hiện ra nhiều, bỏ chỗ rộng-rãi chen vào đám đông người, đều là cái thất-sách của người mình vậy.

Viết đến đây tôi xin tổng-kết lại rằng: hàng Bắc ở trong Nam gần đây đã thấy người Nam dị-nghị nhiều lắm, cơ-sở người Bắc ở trong Nam coi như không được vững-chải lắm, cái nguyên-do cũng chẳng ngoài mấy điều mà trên kia tôi đã trần-tả, vậy xin anh-em người Bắc ta phải nên mau-mau nghĩ lại, đem công-tâm mà gây nên đoàn-thể, đem tín-lực để giữ lấy mối hàng, một mai sẽ được thấy cơ-sở của người Bắc nguy-ngà đổ-sộ ở trong Nam, há chẳng phải là một sự vui-vẻ lắm ru! N. K.

Thiệt tiện quá

Sở xe-lửa đổ lời cho bá tánh hay rằng những chủ xe-hơi nào muốn đi ra Cap hay là ở Cap đi về mà muốn chở xe-hơi tới Biên-hòa thì sở xe-lửa có bày phương giúp tiện cho mấy chủ xe-hơi ấy.

VẪN UYỂN

TIẾNG ĐỜN CANH KHUYA

Đờn ai kêu thảm giữa đêm đông,
Cao-thấp nhặt khoan dọng nảo nùng.
Ai oán Kiều-nương dây bạc mạng,
Nỉ non Hạo-nguyệt bước quan đồng
Nước tuông cạnh suối lăn hòn đá,
Lá rụng lìa rừng cuống trận dông.
Hay tiếng tri-âm than khóc tủi,
Xui người tơ tưởng thiết tha lòng!

Nguyễn-Mục-Tiên

THƠ ĐÁ BANH

Nhảy nhót như ai khéo làm trò,
Lăn-xăn chơi không nhớ lúc nằm co
Vo tròn một trái lăn long lóc,
Tung tóc đôi dàng dửng ngấp ngo.
Thế sự thăng trầm chồn ông cẳng,
Nhân tình điên đảo cũng tay co.
Cỏ gà nát đám chơi cho phỉ,
Gặp bước tranh nhau chớ vướng giò.

VỊNH TRÁI DỪA

Cũng thổ cây cao cũng lá dài,
Cuộc đời lăn lóc bởi tay ai!
Tấm lòng trong sạch vì non nước,
Tác dạ vơi đầy quả một hai.
Chẳng chút giây dưa mà khao khát,
Vẻ tình bao bọc phải dằng dai.
Mấy phen chống đánh lòng bao quản,
(1)
Trơ tráo như em cũng dễ xài.

Bác mẹ sanh ra vốn ngọt bùi
Trong lòng chứa nước thuở nào nguôi.
Thôi nhà băng tuyết toan cho bóng,
Gặp bước trần ai phải giữ cùi.
Khúm núm những lo cơn nắng gió,
Sượng sùng bao quản trận mưa vùi.
Còn trời còn đất còn tươi tốt,
Nếm thử mà coi mới biết mùi.

Cẩm-Sơn, Vũ-Đ-Chất

(1) Tục-ngữ có câu: chẳng đánh chẳng chửa, cứ giả thôi cũi dửa bánh tráng (cũi dửa bánh tráng là hai món ăn lẫn với nhau rất ngon).

Công văn lược lục

Để tại ngoại

M. Nguyễn-văn-Nghi, Giáo-tập hạng tám, dạy tại tỉnh Bến-tre, vì có đơn xin nên được để tại ngoại một năm không lãnh lương, kể từ ngày 1er Septembre 1925.

M. Nguyễn-văn-Gần, Giáo-tập hạng năm vì có đơn xin nên được để tại ngoại một năm không lãnh lương kể từ ngày 1er Septembre 1925.

Từ-chức

M. Nguyễn-văn-Phát, Giáo-tập hậu bổ, dạy tại tỉnh Sadec, vì có đơn xin nên đã được từ chức.

Cấp bằng

M. Đào-văn-Lan, có bằng tốt-nghiệp và được chấm đậu trong kỳ thi ngày 17 Août 1925, nay được cấp-bằng chức Thừa-ký hậu bổ sở Kiểm-lâm thế cho M. Lê-văn-Thoại, từ chức.

M. M. Nguyễn-văn-Tường, Trần-văn-Quan và U-trần-Đại, chấm đậu trong kỳ thi ngày 17 Août, được cấp-bằng chức Thừa-ký hậu bổ sở Kiểm-lâm, thế cho M. Nguyễn-văn-Hằng từ chức và M. M. Lê-văn-Lương và Đỗ-đăng-Khoa sở bị sa thải.

Hài-đàm

Quá nỗi ngột-nghẻo!

Mụ than vì bổn-phận, mụ than vì vận vì thời, mụ than trong Đ. P. số 322 ngày nọ là than dỗ mà chơi, sao Tân nhơn-Vật nào lại ra phản-đối?

Nầy cậu em *Tân-nhơn-Vật*! cậu còn ấu trĩ, chưa thạo việc đời, ráng lo học tập đua bơi, đừng bắt chước cầm viết mà viết không thông nghĩa-lý: Mụ dầu làm nghề bĩ, song được lợi đã nhiều. Chỉ như C. L. B. mới vừa tổ chức cuộc lợi đã tiêu, ấy mới buồn, mới hổ.

Vả lại nghề của mụ từ kiếm chi cỏ, hằng giúp cho phường báo-sáo được thích chí toại lòng, để mà thủ lợi; thì cái chủ-nghĩa của mụ nào có khác chi C. L. B. Sao cậu em không nghĩ tích C. L. B. nhè ra mắng đại mắng đùa.

Còn lấy theo lý-luận và tư-cách của cậu em luận về mục-đích của cuộc *Thi sắc đẹp* thì cậu em tất cũng là tay báo sắc. Những phường tham-sắc, mấy bợm đa-tình là kẻ phải nhờ tay mụ, sao đành ngược-đãi, mắng mụ là thứ bán máu người, lại cầm chợ ngăn sông đuổi mụ về Cầu-ông-Lãnh? Mụ nghĩ cũng tủi thiệt, cái thứ mượn máu người mà bán, dụng sắc người mà thủ lợi như chúng tôi đây, làm cho chúng mắng chửi hằng ngày, bởi làm hư phong-hóa gầm cùng đáng đời. Ngặt vì cái kế sách của mụ, cái chủ-nghĩa của mụ, cái hi-vọng của mụ, nào có khác chi với C. L. B. chẳng rõ hà cớ, mà cậu em lại mượn C. L. B. nhiết mắng mụ, không cho mụ ở miệt vườn lại đuổi mụ về Cầu ông Lãnh thiệt cũng lạ thay!... Ở! mụ nghĩ phải rồi, chắc cũng đó tại tôn C. L. B. thấy mụ sáng bề tiền liệu nên muốn cùng mụ dỗ chung cùng mà tính việc sanh nhai. Song còn nỗi e đời dị-nghị nên mượn cái lốt Tân-nhơn-Vật giả tuồng mắng nhiết mụ dữ mà cho miệng thế giảm rồi đuổi mụ, hiết mụ về Cầu ông Lãnh cho gần, hòng tiện bề trù mưu định-kế dây chớ gì? Thôi, muốn tính vậy mụ toan theo vậy, để cho mụ sửa sang hành-lý cùng cuống tượng Bạch-mi, mụ kíp ra đi kẻo chầy ngày trễ việc, mụ xin nói thiệt, Cầu-ông Lãnh mụ chưa có quen, mụ quyết men men đến ở gần tòa C. L. bầu cho xui thuận những việc hành tàng, ai dầu ý thế mắng ngang thì mụ cậy có tòa C. L. B.

Mụ trước khi viết lấy bài nầy thì mụ đã tự nghĩ, vã C. L. nhiều tay văn sĩ, tài đâu thua mấy ả bạn hàng, hễ mắc-cỡ thì mắng đại mắng càng, rằng: « Con thú dột lốt Tú-Bà để ra ngôn luận. » Mà mắng đi, mắng cho đã giận kẻo để chúng cười, mắng dầu gấp chín gấp mười, chớ kỳ thật là mắng mấy tay định kế thủ lợi ở bên C. L. B.

Lão-kỳ-nữ tự TÚ-BÀ.

Cuộc tuyển cử Nghị-viên Phòng Canh-nông

Chư qui vị điền chủ,

Ngày 13 Septembre sẽ tới đây là ngày tuyển-cử Nghị-viên phòng Canh-Nông. Chúng ta mới được quyền chọn-lựa người Đại biểu lần đầu, để lo bình-vực quyền lợi nông-nghiệp trong xứ. Vậy chúng ta chẳng nên cho là việc nhỏ mà bỏ qua, hãy chịu khó nhọc công mà đi bỏ thăm, nhứt là phải chọn người thiệt có lòng nhiệt thành công ích mà ai, hầu khi gặp việc can-hệ cho nông-nghiệp như vụ thương-khẩu Chợlớn-Saigon năm trước thì chúng ta đã sẵn có người hết lòng binh vực, bày tỏ ý dân cho Chánh-phủ liệu-lượng.

Trong số người ra tranh cử, chúng tôi hẳn biết:

Ông Huỳnh-ngọc-Bỉnh, Đốc-phủ-sử hồi hưu, điền-chủ ở Bạcliêu;

Ông Nguyễn-tấn-Dược, Hội đồng quản-hạt điền chủ ở Sadec;

Ông Nguyễn-huỳnh-Diệu, điền-chủ ở Trabinh;

tận tâm lo mở-mang nông nghiệp, binh vực lợi-quyền cho chưởng-tộc, không đua-nịnh cho đặng lợi tư, cứ trường công-ích mà làm cho trọn bổn-phận đại-biểu của mình.

Nếu chư qui vị đồng bỏ thăm cử ba ông ấy làm Đại-biểu thì nông-nghiệp hạnh-thậm, đồng-bang hạnh-thậm.

Vậy ngày 13 Septembre là chúa-nhựt tới đây, xin chư qui vị chịu khó đi bỏ thăm cho ba ông ấy cho kịp giờ; bỏ thăm từ 8 tới 11 giờ sáng.

LÊ-VĂN-MẬU, Đốc-phủ-sử hồi-hưu, điền-chủ (Mỹtho)

NGUYỄN-TÂN SỬ, Đốc phủ sử hồi-hưu, điền-chủ (Chợlớn).

TRẦN-VĂN-ĐÔN, Y khoa Tấn-sĩ, điền-chủ (Saigon).

CẦN-ĐỐN

DƯ LUẬN

TRÁI TAI NÊN MỚI...

Cùng ông Tự-Do,
Công-Luận-Báo đồ xướng ra cuộc thi sắc đẹp.

Báo *Đông-Pháp* ra kích-bát; ấy là: vì phong-hóa nước nhà, vì phận sự của một tờ báo công chánh, vì chủ-nghĩa vô tư; chớ chẳng phải tại thù vợ oán chồng mà thổi lông tìm vít.

Ông Tự-Do, ông là người đồ xướng ra cuộc đó, nếu quả là một cái ý-kiến hay, sao ông lại không kiếm những lời chi cho chánh-đáng mà đối đáp, ông trả lời một cách rất mồ hồ, lúng túng, ông lại dùng những lời thô bỉ, những văn dầu đường góc chợ, nào là: *Tổ tiên nhà bây, nào là mũi giày của tao, nào là quân ngu quân ngốc v. v...*

Ôi, cái phẩm giá của một ông Chủ-bút như thế, cái tư-cách của một người đã lãnh phần trách nhậm ra dìu dắc quốc dân vào đường văn minh tấn bộ như thế, có đáng buồn chăng? Có lấy làm tội nghiệp chăng?

Ông bày ra cuộc thi sắc đẹp nầy; nào sự ích lợi cho quốc dân đâu?

Nếu trừ ra:

1· Sự ích lợi cho C. L. bán lẻ chạy, tiền thâu nhiều.

2· Dục mối hàng cho đoàn kỹ nữ nơi xóm Bình-khang.

3· Dục lòng những khách làng chơi công tử.

Ngoài mấy đều đó thì chẳng có ích chi cho nước nhà ráo!

Ông nói rằng cuộc thi sắc đẹp nầy người Thái-tây đã làm rồi.

Tự-Do tiên-sanh ơi, bọn nữ lưu của nước nhà ta, từ xưa đến nay, lo giao dồi tam tòng, tứ đức, kín cổng cao tường, nền phong hóa mấy ngàn năm dừng vọi vọi nơi chốn trời đông, đụng không rêm, lay không chuyển. Mấy năm sau đây, nổi lên cái phong chào thay củ đổi mới, quốc dân ta có tánh hay bắt chước, thấy người làm thì làm theo. Chẳng biết rằng tuy cùng một cách làm, mà người làm thì coi có tuồng hưu mỹ, đặc biệt, còn ta làm ra lại là ô dề, thô lỗ. Vì sự bắt chước xằng ấy làm cho trai mất nết, gái lang dâm. Nền phong hóa nước nhà đã gần hư sập, lỗ thì các ông phải cùng nhau đồng tâm hiệp lực lo tu bổ lại cho vững bền như xưa. Ông bày ra làm chi những cách đua hình, đua dạng, điểm phấn, tô son. Ông bắt chước theo người Thái-tây, bộ khi ông tưởng rằng phong hóa Thái-tây thì là muôn phần tốt đẹp hơn phong hóa ta sao?

Ông Frédéric Nietzsche là một đấng hiền-triết rất có danh tại cõi Tây. Trong quyển « Au delà le bien et le mal » bàn về phong hóa luân thường của hai cõi Đông-Tây, ngài rất khen tặng phong hóa của cõi Đông, và chê phong-hóa Thái-Tây. Trong quyển sách ấy có câu như vầy: « Sans doute, il existe, parmi les âmes savants du sexe masculin, assez d'imbéciles, amis et corrupteurs des femmes, qui conseillent à ces dernières d'imiter toutes les bêtises dont souffre aujourd'hui en Europe l'homme ».

Nay ông bắt chước người Tây bày ra cuộc thi sắc, ông Lê-tích-Đức nào đó gọi là một thế hay, dắc phe phụ nữ lên nẻo văn minh, không thì thuở nay phải ở chốn u mê.

Hay chưa? Ay mời gọi là tri âm đó!

Tờ báo là một chốn diễn đàn của quốc dân, một cái cơ quan của xã hội. Người cầm bút phải chép ra những đều công chánh.

Người cầm bút gì lại kiếm những chuyện góc đường xó vách, tìm tòi những việc nhà của người mà bày bố ra cho nhàm tai độc giả, làm cho ai cũng châu mày nghiến răng!

Nhớ lại năm xưa có một ông phụ bút nọ, đặt bài kịch bắt anh em chúng tôi là học sanh trường Bổn-quốc và trường Sư-phạm, rằng chúng tôi cả gan có học hành, chỉ lo sớm đào tối mận, nay phòng ngủ, mai thanh lâu v. v. kỳ tôn là Trần-bạch-Tuyết.

Khi ấy người bạn của chúng tôi là Nguyễn-hồng-Sương có hỏi cô Trần bạch Tuyết rằng: vẻ chăng cuộc trăng hoa dâm dục là một sự kín hơn hết; nếu chẳng phải con rịp, con muỗi ẩn kẹt giường góc chiếu, chờ cho người đương ngon giấc, bò kiếm vế non, thịt tốt mà cắn, mà nút máu người, thì chốn phòng loan kín đáo, ai tài nào biết rõ được!

Tới đây tôi mỉnh cười đỗ hỏi Tự-Do tiên sanh: Ông làm thế nào mà biết được rằng người nọ có vầy cuộc trăng hoa cùng cô kia nên ông nói đó?

Xin ông trả lời???

NGUYỄN-TRI-KIỂM
(Rạch-dào) Mỹ-Lộ

Hướng truyền

Tạ thế

Ông René Viviani, cựu Thừa-tướng Đại pháp mới tạ thế.

Tổng Thanh-tra sở vệ-sanh.

Ông Audibert là Thanh-tra Lương-y Pháp được tạm lãnh quyền Tổng Thanh-tra sở Vệ-sanh các Thuộc-địa.

Té xe hơi

Bá tước Avezzanna, sứ-thần nước I-ta-Li ở bên Pháp mới bị té xe hơi gần thành Chartres. Bá tước bị thương tích chút đỉnh.

Giặc Maroc

Đạo phi-công Pháp đã liệng trái phá vào thành Chechaouan, Adjir và dinh trại của quân nghịch đóng tại Taberant. Còn nhiều đạo phi-công khác thì bay ra mặt trận.

Lại mạo-hiểm nữa

Các báo có đăng tin rằng nhà thám hiểm đại-danh Amundsen có mua một cái khinh-khí-cầu của sở máy bay nước I-ta-Li để qua mùa xuân tới đây thì bay lên Bắc-cực.

Bão-tố hoài

Ở hướng nam Cao ly mới đây lại có bão nữa, nước cuống mất hết 40 nóc gia. Tại Fusan có 254 cái nhà bị sập, 4 người chết; 36 chiếc tàu chìm tại thương-khẩu, còn 300 chiếc thì trôi mất.

Sanh sự mất

Thượng-hải. — Chiều thứ hai, lối 5 giờ, dân Tàu có ẩu đả với lính tuần-cảnh các nước. Một người lính Ăng-lê bị vít tích rất nặng.

Vụ ông Phan-bội-Châu

Hànội — Sớm mai ngày 29 Août, ông Tham-biện trước có đến tại khám-đường Hànội, là nơi giam cầm ông Phan-bội-Châu. Ngài có đem theo đủ giấy tờ để tra xét lại vụ triều Huế lên án ông Phan lúc trước.

Sự mổ xẻ lạ lùng

Giáo-sư Erfort, hội-viên Hàn-lâm viện y-học mới dùng phép ngoại khoa mà mổ xẻ tại thành Lille, có môn đệ của ngài là ông Đốc-tơ Piquet phụ giúp, rất linh nghiệm.

Số là có tên Olivier cang vì tội sát nhơn nên đã bị Tòa lên án tử hình.

Khi gươm máy chém tên ấy rơi đầu ông Erfort liền mổ lấy cục hạch nơi họng tên ấy, tiếng Tây kêu glande thyroide rồi đem may vào họng một cô con gái điên điên khùng khùng và bạt nhược lắm.

Khi may xong ngài tha thuốc cho đến thịt liền lại, chẳng bao lâu cô điên-nữ nọ mạnh mẽ hơn xưa mà cũng khôn ngoan như thường nhơn vậy.

Cuộc mổ xẻ mà được kết quả mỹ-mãng như thế nầy làm vinh diệu cho ông Giáo-sư Erfort và khoa học của Langsa biết mấy.

Nữ-học sanh cũng dữ

Bắckinh. — Bọn nữ học sanh trường Sư-phạm Tàu lại càng dự vào sự rối loạn nữa. Họ đã khán cự với sở học-chánh từ tháng Mai đến giờ. Chánh-phủ muốn đóng cửa học đường thì họ lại chống cự nên phải dùng đến võ-lực. Khi lính xông vào bị họ vất đinh mực và đồ đạc liệng ra nên có nhiều người lính bị thương tích.

Thế mới biết nữ học sanh Tàu ngày nay khác xưa rất nhiều vậy.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Mày lời biểu đồng tình cùng

Hội Bắc-Kỳ Ái-Hữu

Thưa các ngài,

Ngựa Hồ vẫn nín tiếng đề chờ gió bắc, chim Việt có bám cành đỗ dậu nhành nam, cây sanh phải có rễ, nước chảy phải có nguồn, sông Nhị-hà phát nguyên tự Vân-nam, sông Cửu-Long phát nguyên tự Tây-tạng, người đi đường xa cũng muốn tìm bóng mát mà nghỉ, kẻ sang qua sông cũng muốn hỏi thăm bến mà sang, huống hồ người Bắc ở xứ Nam mà không biết cái chữ nghĩa lớn lao rộng-rãi của hội B. K. A. H. hay sao? Thật là biết lắm! Hội B. K. A. H. ngày nay cũng tỷ như một vị phước-thần rất có vỏ oai linh, rất có lòng đại-độ, mà phò trì cho người Bắc kỳ ta ở xứ Nam-kỳ đây, cái vị phước-thần oai linh kia ai mà chẳng đáng kính đáng phục, cái lòng đại độ kia ai mà chẳng đáng yêu đáng mến, cái tòa nhà rực-rỡ kia ai mà không ngắp-ngó, cái biển đông nhấp-nhoáng kia ai mà không nom dòm, cái lòng thân-ái kia đang rực-rỡ như tia lửa điện, cái tình liên-lạc kia đang cuồn-cuộn như nước phông-tên, kẻ đi trước dắc người đi sau, kẻ biết trước bảo người biết sau, dìu dắc lấy nhau, đùm-bọc lẫn nhau, như thế thì anh em ai còn ngờ vực gì nữa, ai còn cầu-nệ gì nữa, tấm gương sáng ai cũng muốn soi, cuốn sách hay ai cũng muốn đọc, ở nơi đất khách quê người, há không biết bán anh em xa mua láng giềng gần hay sao? Nắng dã lâu mà gặp được trận mưa sa, thì nhân-vật nào mà không hớn-hở; ở quê người mà gặp được bạn đồng hương thì ai chẳng mừng thầm, kẻ có của người có công, cùng nhau mà xướng xuất, cùng nhau mà hô-hào. Trong sách Tây có câu rằng: «l'union fait la force» trong sách nho có câu rằng: «độc thọ bất thành lâm» một cây làm chẳng nên non, ba cây dụm lại lên hòn núi cao, biết thế là phải, biết thế là hay, anh em há còn ngộ-nhận lắm sao? Cái cánh cửa vỏ hạn kia đã mở rộng ra thì anh em ai chẳng rủ nhau mà vào, cái kho lương bát tuyệt kia nó đã xây đắp lên, thì anh em ai chẳng rủ nhau mà gìn giữ, chứa thóc để phòng khi kém đói, mấy áo để dành cơn mưa rét, dùng đồng tiền mà nên công nên việc, nên tấm nên miếng, thì đồng tiền cũng là đồng tiền khôn, hòn đá còn có lúc đỡ mồ-hôi, huống chi là người, đi mà tránh cho khỏi được những sự bất kỳ bất hạnh, xa cửa xa nhà, lúc bấy giờ lấy ai làm chị ngã em nâng, lấy ai làm kẻ tỏ người hứng, anh em há không có đồ tiền mà mua lấy một chân hội-viên hay sao? Muốn có lắm thay! Muốn có lắm thay! Ôi! nhưng mà! Ôi! nhưng mà??? nhân tình éo le, đường đời chính-lệch, thiếu gì những câu chuyện cả vú lấp miệng em, thiếu gì những câu chuyện một quan khinh kẻ chín tiền, người làm chủ tiệm đối với mấy người làm thợ thì ngoài sự lợi dụng ra, hẳn không còn chuyện gì nữa, người có chức phận đối với mấy người thường nhân, ngoài những sự giao-du ra, thì cũng không còn cốt-cách gì nữa, thấy người trong họ mà nghèo khó, thì như bò thấy nhà tang, thấy người cùng xứ mà hèn-hạ thì như nước lã ao bèo, nhưng mà câu nói đó là chỉ riêng có một bọn người như thế thôi, chớ tôi không dám nói gộp cả mọi người ấy, bởi cũng tại như thế mà những hạng người chân lấm tay bùn, lưng cao khó đen, không dám gần người hào trường, sợ tránh không khỏi cầu cá mè một lứa, còn những người ăn no vắt nặng, dùi dục nước cây, không dám gần ông phú hộ, sợ tránh không khỏi câu ba bốn mươi cũng như hai tiền, ấy cái sự hồ-nghi là như thế, còn ai có nghĩ đâu đến, những người chức phận kia cũng chẳng qua là làm thuê lấy tiền, mà người phú hộ kia, cũng chẳng qua là góp gạo thổi cơm chung, lại còn một hạng người đáng khiếp sợ nữa, là hạng người giấu tay ném đất, mượn gió bẻ măn đem cái đạo đức ngoài mặt mà thâu lấy cái lợi riêng của mình, sống chết mặc bây, tiền thầy bỏ túi, ấy những tấu kịch chua-cay đó, còn mất người đời, thường ai cũng có được trông thấy đến ra thiếu gì, bởi thế cho nên những người thấp vai bé họng đã nhiều lần như chim kia mắc phải lưới cây cong, tôi đây thật có lòng nhiệt thành với hội; không những là muốn cho tên mình được ghi vào trong cuốn sổ quí báu kia, còn muốn dìu-dắc tất cả bạn tội nữa, tôi xét ra người Bắc-kỳ ta vào làm ăn ở trong Nam nầy, cũng nhiều lắm, làm thầy làm thợ cũng có, làm ruộng đi buôn cũng có, thế mà số hội viên nghe đâu về phần làm thợ làm ruộng lại ít lắm, cớ sao như thế? Ấy cũng bởi những cái tánh tình mà tôi đã nói trên kia đây, lại đến cái sự cổ-động của hội, thì mấy ông nhà buôn có chân hội không chịu dìu-dắc mấy người làm công, mấy ông chức việc không chịu bảo ban mấy người bồi-bếp, cứ gì yên thì ai dám thấy người sang mà nhận họ, còn như điều lệ của hội đã lập thành thì tôi đây không phải là hội-viên cho nên không được rõ, thì không dám nói, vì hội không đăng lên báo-chương, tôi chỉ được coi bài biểu đồng tình của hội đã đăng lên báo *Công-Luận*, có ý phàn nàn về phần người Bắc mình ngụ ở Nam-kỳ thì nhiều mà số hội viên không được đủ mặt, tôi đây là đồng xứ, cầm lòng không an, đành phải đem chút ý kiến bọp bòi mà bày tỏ ở trên báo-chương, trước nữa mong cho Hội ta từ nay mà đi, thì càng ngày càng đông đúc, càng phát-đạt, theo sao cho chông kịp người Âu Mỹ, để thỏa lòng sở-nguyện, nếu một người đã biết yêu mười người thì mười người há không biết yêu trăm người sao? mười người đã biết yêu trăm người, thì trăm người há không biết yêu ngàn người sao? Kìa như hội Bắc kỳ nghĩa trang thật đã đáng yêu đáng quí, đã chiếm được một cái đại phước phần cho mấy người xấu số thiệt phận ngụ ở xứ Nam nầy, còn như anh em mà đương cùng nhau ở đời đây, há không biết rủ nhau mà kết thành đoàn thể sao?

Thật là mong lắm!! Thật là mong lắm!! Vậy tôi phải cầm bút viết bài nầy, cũng chẳng qua vì cái lòng nghĩa hiệp nhỏ mọn của tôi đây, ắc chẳng khỏi các ngài đàm-tiếu, Ôi!! sự thật mất lòng, thuốc đắng khó bịnh cũng không ngại gì, sách nho có câu rằng: «kiến nghĩa bất vi vô dõng dã».

Cẩm-Sơn, V-d-C.

THƠ-TÍN

Lời ngỏ cùng ông Thiên-Đình Bạcliêu

Bổn-báo có tiếp đặng một bài của ông gởi đăng để trả lời báo Công-Luận song vì lời-lẽ hơi có điều lỗ-mảng, nên Bổn-báo không đăng. «Người chưởi mình mà mình vẫn đem lễ phải thưa lại» đó là cái cử-chỉ của Bổn-báo, xin ông lượng cho.

B. B.

LỜI NGỎ CÙNG ÔNG TÔN-THÀNH GIỒNG-RIỀNG

Bổn-báo mới tiếp đặng một bức thơ cật-vấn báo Công-Luận, song những câu đó Bổn báo đã hỏi đến nhiều lần, mà quí đồng-nghiệp vẫn không trả lời cho. Vậy ông cũng đắt-tất phải hỏi nữa và xin miễn đăng.

B. B.

Cuộc xổ sổ Quốc-trái

1000 số trúng 100 $.

(tiếp theo)

5727	30682	46423	31431
8461	24060	31830	53960
6358	24334	65292	43574
5054	70629	70800	26135
9585	95104	96839	85276
7751	21353	21056	93868
9529	55097	73361	91578
7621	64023	82664	97299
1263	40841	41360	55563
8602	46365	84277	45090
3830	47094	44189	41404
8346	27873	37696	76547
8657	43806	87835	45835
6269	31091	72793	44506
2486	26203	12314	73709
4732	41275	69095	46474
9325	52883	68417	81600
2857	94218	29393	79934
2990	99832	88598	46837
2741	29097	48739	87467
3224	24552	42158	55597
6788	59237	80724	40345
3431	75984	60369	95092
7527	89017	94122	84836
3768	94501	20722	10105
8587	13415	50966	92624
4824	26452	22547	87598
7812	75500	29855	85492
1556	65309	91708	97025
6962	19427	71224	74247
9667	41451	15187	78094
7700	33713	78471	77806
4441	56208	39028	39890
3375	49960	44487	46640
1703	99801	46016	50936
8111	59423	58961	73682
2583	54392	42397	89789
4271	38312	70446	92627
6655	37919	79136	80985
20195	81400	93895	97960
32350	74947	90504	73633
31505	89753	97088	66183
69295	73416	78400	88913
73576	33947	89977	40546
36006	31888	61134	64026

(còn tiếp)

Đầu cầu

Kỳ chủ-nhựt tới 13-9-25 hội «Télépost-sport» sẽ đấu cầu cùng hội «Dakao-sport».

Ai đã xem hội «Télépost-sport» đá cùng hội «L'Etoile de Gladinh» kỳ trước cũng đều nhớ nhớ khen thầm. Hội Télépost tuy mới lập thành nhưng những chiến tướng đều vui vỏ, chơi có thứ tự, tánh tình hòa nhã, cũng có thể trông chen hàng với mấy hội lớn như Choquan-sport, Arsenal-sport, Tândinh-sport được. Tôi rất khen hội Télépost-sport về cách thức chơi và về thứ tự trên nói dưới nghe; tấm lòng thân ái của chiến tướng và hội-viên đều rõ ràng như mặt trăng rằm. Kỳ chủ-nhựt tới hội Télépost-sport sẽ đấu cầu cùng hội Dakao-sport ở sân Gladinh. Ước mong rằng những vị mốn thổ tháo đều tựu đến đủ mặt để nống lòng mấy hội mới lập cho nên.

Một người ưa thổ-tháo

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12f. 45
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 45
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque industrielle de Chine)	12 45
Hongkong et Shanghai	12 45
Chartered Bank	12 45

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cả bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5$80	tới	5$ 90
Lúa Gò-công	6 10	—	6 20
Lúa Bãi-xàu	5 00	—	6 10
Lúa Bảo-hiêu	8 05	—	6 15
Lúa Cao-man (trắng)	5 45	—	5 55
Lúa Cao-man (đỏ)	5 00	—	5 10
Giá thường tự	5 99	—	6 00

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 50$ 50

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PAUL LECAT ở bên Trung-Huê và Nhựt bổn bửa 4 Septembre đúng 4 giờ chiều qua tới.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER ở Singapor bửa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Marseille bửa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CAMRANH và chiếc G. G. ROUME ở Bắckỳ bửa 6 Septembre vô tới.

Chiếc CHILI ở Bắc-kỳ bửa 8 Septembre vô tới.

Chiếc PORTHOS ở Marseille bửa 9 Septembre qua tới.

Chiếc AMAZONE ở Đạipháp bửa 17 Septembre qua tới.

Chiếc ADEN ở Marseille đã chạy qua Đông-Pháp hôm 29 Aout.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc RÉAM đã chạy qua Bangkok bồi 6 giờ sáng ngày 4 Septembre.

Chiếc PAUL LECAT bửa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER sẽ chạy ra Quinhơn, Tourane và Haiphòng bửa 8 Septembre.

Chiếc CHILI bửa 11 Septembre sẽ chạy qua Đại-Pháp.

Chiếc PORTHOS bửa 12 Septembre sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc AMAZONE bửa 20 Septembre sẽ chạy ra Tourane và Haiphong.

QUÁ THIỆT, RẺ THIỆT, TỐT THIỆT!

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, tôi quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt; đồ nử trang kiểu vỡ khéo lẻo hơn hết. Mà lại rẻ nên mua đem về họ này tôi bán lại kiếm sổ hụi chuyển sau... Vậy có mấy lời tặng khen và tới thiệu tiệm Francois Sự đáng tin cậy!

T. TÙNG

QUAN TỪ BỊ TỔ TRẬT

Rạc giá. - Đêm 10 rạng mặt 20 Aout 1925 vào khoản 12 giờ rưỡi, nhà của chú Trần-văn-Giỏi ở tại Rạchgiá, cách chừng 100 thước, lại bị quân tử cạy cửa vô đặng khuân tài vật. Nhà chú Trần-văn-Giỏi bán hàng xén đồ cũng nhiều nên mới mon tới. Vô nhà, bọm ta mới lại ôm vải sổ ra một bận thì tài chủ đã hay, song chẳng lẻ, vì đồ cho nó trở vô một lần nữa quyết sẽ ra tay tận sát. Không biết quân tử đi có coi ngày không mà xui quá, trở vô ôm một bận nữa, lại kéo hộc tủ tiền mà bối bạc vụn ra, tên Trần-văn-Giỏi hôm sẵn ngồi sập anh bọm ta hốt tiền rồi đứng dậy ôm vải đi ra, tên tài chủ mới nhẹ bước tới chém bọm ta một dao nơi vai, và sơi tay một dao, bọm ta quăng vải chạy. Chừng ấy Trần-văn-Giỏi mới lại dồn cáo báo, thì sẵn có tên Nguyễn-văn-Bé đương gát nhằm giờ ấy, vội vàng mang khí giái lần theo dấu máu, qua tới rạch sông thì bắt đặng tên Trần-văn Triệu có bị vít tích đương ngồi dưới xuồng có Nguyễn-văn-Triệu, đưa đi. Vì tên lính Nguyễn-văn-Bé hết lòng sốt sắng theo mới kịp kêu xuống ghé lại thộp hết cả hai. Nay đã làm tờ giải tên Trần-v-Triệu vô Soctrang cầm ngồi nơi khám đường chờ ngày đặng có lãnh áo xanh và đợi nhà nước phát cơm khỏi lận lội tới tâm như vậy nữa. Vụ nầy cũng nhờ tên lính Nguyễn-văn-Bé, vậy ước ao sao quan Chủ tỉnh xét chút công mà cho tên Bé giấy ban khen, dặng làm gương cho mấy người lính khác họ thấy vậy họ mới tận tâm mà làm cho trôn bổn phận, dầu cho cực nhọc họ cũng chẳng màng.

VĂN-VƯƠNG BỊ XE HƠI CÁN

Saigon. — Đêm 8 Septembre rồi đây lối 11 giờ rưỡi, ông M. cầm bánh xe-hơi số O. 2440 chạy ngang đường Chasseloup-Laubat có cán nhằm Văn-Vương 59 tuổi, bán quán ở đường ấy bị bịnh cũng nặng. Chở bệ-hạ lên nhà thương Tân-định cho quan Lương y bó rịt rồi có bối mời lấy khai báo coi lối tại nơi ai.

THI VỎ

Nghe nói đêm 17 Septembre sẽ có cuộc thi võ tại rạp hát bóng Casino. Kỳ nầy có võ-sĩ Berger là tay võ-địch ở tỉnh Maine (Pháp-quốc) đi-thí với Trojani và Naegelin đi thí với Puocher, còn Bathandier thi tài đấu với Bassin.

Trong ba độ ấy cũng chẳng có chi lạ, song có lẽ người ta còn lựa võ-sĩ mà cáp một độ thứ tư rất xứng đáng.

YÊN GIẤC TRĂM NĂM

Huế. — Bổn-báo có hay tin rằng: Hôm ngày 9 Septembre đã đi cáo quan Học-bộ kiêm lãnh-bộ Thượng-thơ Thân-trọng-Huề ra nơi phần mộ mà an táng.

Vậy Bổn-báo xin cầu chúc cho hồn ngài được sớm tiêu diêu nơi cõi thọ và kính lời phân ưu cùng quí quyến.

PHỤ MẪU CỦA DÂN

Biên Hòa. — Trót mười bửa rày, Lục-châu nghe đầy tai những tiếng «Biênhòa bị lụt». Ai là người biết thương nòi giống nghe hay là thấy lại không đau lòng xót dạ.

Nghe lại thì quan Chủ tỉnh có lòng sốt-sắn lo cho dân, nên khi đi tàu, khi đi ghe mà viếng thôn nọ làng kia, an-ủi dân tình cũng là xem cho tặng mất những sự hại của dân đặng lo phương tế độ. Bởi vậy ngài có đòi mấy ông Cai tổng tổng phó tới mà bồi hàn mọi việc của dân cần nhứt, trong lúc lụt và khi rã lụt. Thay vì tố thiết với quan trên sự cơ cần của dân, các «Phụ mẫu của dân» đó lại nói rằng: «Dân chẳng cần dùng chi cả, dân đủ thế sanh nhai» vân vân.... Trả lời như thế sao không hổ với cái tiếng «Cha mẹ dân», sao không trưởng tới kẻ bỏ nhà, tay xách gói, tay dắc thê tử lên gò nổng mà trú ngụ, bị mưa lạnh lẽo, kẻ than khóc vang vầy, là trời tối ôi vì nhà cửa đã bị ngọn nước vô tình làm trôi mất, nhiều nhà gia tài còn một vài gia lúa, rồi nước nổi trôi hết phải nhịn đói.

Chẳng qua là sợ thất công nên trả lời xuôi đi cho rồi.

Nào ai có thấy Thầy Cai tổng nào biết thương dân sự đích thân ngồi thuyền đến nhà Hội nầy, nhà làng kia, mà an ủi dân tình, mang lo giữ gìn tài sự nghiệp của mình cho toàn vẹn. Vậy mà còn đánh trống đánh mõ om sòm bắt dân đến nhà đặng canh gác và «xúc lúa chở ghe dời đi lên chỗ cao cho khỏi nước». Trong lúc dân ngụ lo cho họ, thì ở nhà vợ lánh con đói, đồ đạt trôi mất. Ấy cũng bởi bổn chức rất quí trọng «Phụ mẫu của dân» đời Tiên Hoàng truyền tới bây giờ mà hại dân như thế, chớ nào Nhà-Nước ghét bỏ dân đâu.

L. V. H.

ĐÍNH CHÁNH VỤ XÉ THƠ

Longxuyên. — Đ. P. số 300 có Nguyễn-văn-Mẹo ở Định yên kêu, vì bị người xé thơ, đã đi kiện mà còn mắc xử hiếp; bảo bạt ông V. H. ngờ thật nên kêu đến quan Chủ-quận Thotnot mà làm cho mích lòng ngài, vì ngài là một vị minh-quan, lại rất thanh-liêm, cho nên nhơn dân nội quận thảy đều mến đức.

Tôi không phải là làng, lính chi nên ra bợ đích để mà cầu thân, mà tôi là tên dân ở Thốt nốt. Nhơn muốn biện phân đều chơn giả, thì một mình tôi được rõ vụ nầy hơn hết, nên tôi phải đính-chánh lại cho rõ ràng kẻo việc mờ hồ ai nghe đến cũng lấy làm nất-ức.

Tại làng Định-yên có 2 tên Nguyễn-văn-Mẹo mà tuổi cũng xấp xỉ nhau, một tên ở Vàm-cái-dầu, một tên ở rạch Ông-Đạt.

Tôi không muốn nhắc việc trước lại cái cho mích lòng, ngặt vì có thủ mới có vĩ, có thỉ mới có chung.

Hồm tháng Mai rồi đây tên Hứa-Tân ở Saigon gởi 4$00 theo thơ (gởi bậy) cho vợ nó là thị-Huê em ruột tên Mẹo (vàm Cái-dầu) thơ đề Nguyễn-văn-Mẹo ở Định-yên chớ không đề rành chỗ ở.

Thường xuyên Cao là người đi thơ tưởng của Mẹo (rạch ông-đạt) nên đem tuốc cho nó, mà cũng không đem tới tay, lại giao cho một người khác và mượn chuyển giao cho Mẹo (làm biếng không)? Người ấy xé coi không phải Mẹo trên, nên làm bao gởi cho Mẹo dưới, lấy có cũ dán qua Mẹo. Cái-dầu mắc đi khỏi, thị-Huê lãnh thơ xé ra mượn học trò đọc thì nghe chồng nói có gởi cho 4$00: thị-Huê ngại-nhiên, vì trong thơ không có 4$00 tức mình đi thưa đến quan chủ-quận, cũng một ông nầy. Ngài bèn cho đòi nội vụ đến tra hỏi, quả nhiên bằng cớ hẳng hòi; vì cái bao thơ giả, thị-Huê còn nắm giữ đây là chữ của tay người xé thơ viết, nên ngài lấy nhơn đức xử nhẹp dạy thường có 4$00 cho thị-Huê mà thôi, rồi huề. Mà lúc người xé thơ đi hầu có dắc Mẹo ông-đạt đi theo để ra chịu rằng mình xé thơ ấy cho đỡ bớt lỗi, bởi cáo cớ ấy cho nên sanh hận đến ngày nay, mới có vụ kiện quái gở mà Nguyễn-văn-Mẹo rạch ông-đạt kêu đây, tôi xin thuật rõ lại như vầy: Ngày kia thường xuyên Cao lãnh thơ tại nhà thơ có 1 cái thơ của Ng.-văn Mẹo, chú chàng chôm mất đem giao cho Mẹo Cái dầu mà Mẹo nầy cũng kỳ tên lãnh đưa, xé hầy ra coi cậu nào cũng tay hay chữ không! Không phải, trả lại cho Cao, Cao ôm theo đem lên giao cho Mẹo ông Đạt nữa, rồi chưa?

Chuyện nầy Mẹo kia quyết kiện trả thù Mẹo nọ, đến dặn Mẹo đừng lãnh thơ, để cho mình kiện, rồi làm đơn đi kiện liền; phải kiện một mình Mẹo nọ cũng chẳng nó chi, kiện tới Cao, kiện luôn người coi thùng thơ là thầy giáo Trần kim Lâu nữa. Quan Chủ quận bèn phủ đơn cho thầy Cai tổng An phú xét, thầy Cai phủ lại cho ông hương chủ Bạt xét. Hương chủ đòi nội vụ đến lấy khai đủ mặt, thì Mẹo nghĩ vì cái thơ của bạn gởi không chi làm trọng, nên không đành xuống tay hại Mẹo (cái Dầu) mà làm cho mích nghĩa kim bằng, nên đã ký tên lãnh thơ phức rồi. Hương chủ lấy khai bảo nội vụ gởi đến phần tổng. Thầy Cai tổng An phú lấy đức chánh không vị thân vị kỷ, xét mọi lẽ rồi, ngài chạy tờ ngay cho quan chủ quận mà xin phạt Ng. văn Mẹo (ông Đạt) về tội kiện gian, được rằng về ngày sau kẻo còn sanh sự kiện thưa phá rầy trong làng xóm. Vì vậy mà quan chủ quận đòi Nguyễn văn Mẹo (ông Đạt) đến và đòi phạt, song ngài cũng bỏ qua, nhơn không? Nay Mẹo còn ức nên kêu cáo gì.

Tôi vì tháng ngày thong thả vui vẻ có cây bạn cùng ruồi kiến. Thấy sao nói vậy cứ theo lẽ có, lẽ ngay mà thuật lại, dầu ai thù vơ, oán chạ cũng không sợ không sớn, mà cũng chẳng nương quyền ai cũng không sợ ai ỷ quyền hiếp đáp. Duy tánh tôi ham nghe hút gió, sợ sắp trẻ chơi ác làm vỡ ống giựt cổ mà thôi.

KỲ NHÔNG

LÒNG NGAY ÍT THẤY

Hồm ngày 4 Septembre có người bỏ quên tại guichet n° 7, là chỗ của M. Nguyễn-viết Trọng ngồi, một số bạc 52$. Khi thấy được số bạc ấy lấy làm lạ song không biết ai mà trả lại, nên có đăng báo để tìm chủ tới nhận.

Mới đây có một người lính thủy đến trình giấy tờ cho M. Trọng xem nên thầy đã giao số bạc ấy cho chủ rồi.

Bổn-báo để lời ngợi khen tấm lòng ngay thẳng của M. Trọng và cũng mừng giùm cho người lính thủy nọ.

PHẬT CỨU BỊNH

Longxuyên. — Hơn nửa tháng nay tại nhà tên Lưu văn Hiền ở dưới vàm Rạch gòi thuộc làng Mỹ phước, cách châu thành bốn ngàn thước tây, thiên hạ tới lui nượp nượp, phần thì nhà lá vách cáng hẹp tố không đủ chỗ khách ngồi. Hỏi thăm thì nguyên tên Hiền nầy là thợ in gạch, hồi tháng mười một năm ngoái Hiền đào đất làm gạch, đào xuống hơn vài thước tây đặng một cốt phật bằng đồng bằng cườm tay bề cao một tất tây, đem về để trên trang bà, ai thỉnh mấy cũng không cho.

Hiền thì có bịnh rượu, làm gạch một tháng tiền công gần bốn năm đồng vì bịnh rượu mà hết. Vợ Hiền rầu rĩ, trực nhớ đến ông phật trên trang, bèn cầu may rằng: «Phật thì cứu độ chúng sanh, mà mình có duyên được ông phật đem về thờ tám chín tháng nay mà nghèo hoài vậy là sao?» Nói rồi đem đồ Hiền nằm chiêm bao thấy một ông phật giống như ông phật của vợ thờ đó, nói với vợ rằng:

Mầy phải chừa rượu mới có tiền dư mà lại khỏi bịnh hoạn nữa. Vậy sáng ngày mầy xuống sông xin của bà Thủy một miễn nước đem lên đốt một lá vàng bạc cháy liền bỏ vô nước ấy rồi để ta ngồi vô đó một lác, đoạn mầy uống nước ấy thì mầy thôi uống rượu được. Sáng ngày Hiền thuật lại với vợ rồi làm y như lời Phật dạy. Quả từ khi uống nước ấy tới nay không uống rượu nữa.

Lối xóm hay chuyện như vậy, cũng tới thử coi, thì bịnh nào cũng làm linh như Hiền vậy thì mạnh lắng, cho nên đồn lần lần ra các chỗ xa cũng tới. Thấu tai quan chủ tỉnh, hồi sớm mai nơi nầy (4 Septembre 1925) trát cho làng Mỹ phước đòi Lưu văn Hiền đem ông Phật lên tòa bố hỏi dầu đuôi tự sự rồi cho về và dạy rằng: «nếu quả có linh thiêng được vậy thì cứ việc ai cầu xin thì cứu người ta, song không nên eo xách người mà ăn tiền thì có tội».

KHÁC-TRÚ XÚI ANNAM ĐÁNH LỘN

Camau. — Ngày 2-9-25 nhằm ngày 15 tháng 7 ta bọn Bang phố có làm chay thí giàng (thí thổ) nơi chùa Thiên-Hậu, vào lối 3 giờ chiều, bọn khách trú đem thổ lên trên một căn phố lầu phía sau, gần bên đường vô chợ, bọn nó ở trên liệng thổ xuống cho dân nghèo giựt, như ai giựt đặng thì đem lại tại giàng cho bọn nó coi số thì nó dứa cờ đỏ cho, trong khi khách-trú thí thổ có xảy ra hai đám đánh lộn rất dữ-dội (mà Annam đánh với Annam) còn như ai giựt thổ đặng thì lấy, sao anh em lại giành đi giựt lại đánh nhau như cừu địch! Nếu vậy khách-trú nó muốn cho anh em ta đánh lộn cho nó coi chơi để quá mà! hễ nó liệng một bao kẹo, hay một gói cốm trước mặt anh em, thì các anh em sẽ ra miếng vỏ-phu đánh đập lẫn nhau rồi; như thế làm trò cười cho khách ngoại bang, đâu anh em xin nghĩ lại coi có hổ thẹn không?

Buồn

Thám-hiểm Bắc-cực

Ông Amundsen có cho các báo hay rằng ngài đã có dự định sắn một số tiền để đi thám hiểm Bắc-cực rồi. Ngài tính kỳ nầy không dùng máy bay mà lại dùng khinh khí cầu để đi thám hiểm.

H. DELPEYRA T

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 83 bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁO, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIEU-BỔ

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BẰNG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes). Bổn trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Châu, Cầnthơ	Ng. v. Xôi, Saigon
Huỳnh cg. Hiền, Baria,	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis, Gladinh	Ph v. Lý, Nhatrang
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hơn, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang,	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia,	H. v. Hiệp, T.-d.-m
Ngô Lời, Mytho.	B. v. Thăng, Longx
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,	Lê v. Cử, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Sản, Soctrang
H. v. Khiêm, Baria	Ng. v. Quyện, Rachg.
Ngô Tô, Mytho	

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi. (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn-trường cho mà biết.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Nhơn vì ông Trần-quang Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục-tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn văn-Ngọc* dit *Chín-Từng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa sang phòng vị lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bồi đều để sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đ ơn vô cùng.

chủ nhơn

LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU

202 d'Espagne Saigon

kính thỉnh

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc bật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nẻo vạy, thì đừng có tiếc 0$ 50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? ký-giả dây dám hỏi.

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatic.

» Đại-lý hãng rượu Binh-tây.

» Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

« Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu xăng *Shell*, dầu lửa hiệu *con sẻ*, dầu nhớt hiệu M. C. O. đèn *TITO LANDI*; đèn thắp dầu xăng có chạy dây như đèn điện; hàng Tàu, hàng *Bắc* các thứ rượu Tây và đồ nử trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sự hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Vienot số 16 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sự rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì chẳng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cống một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cống một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là: Máy hát từ 38 $ sắp lên, đĩa hát, dàn dầu cylung cẩm thạch, từ 8 $ sắp lên 100, chung nickel từ 1$, 80 tới 6$, dàn treo vách từ 1$20 tới 1$80, dàn manchon thứ 21 $ thứ 31 $, dàn manchon treo 12$; hiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 6$50. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 2$40, đồng hồ Réplateur 21 $ đồng; đồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng kẽm hình [illegible] bảo lãnh [illegible] 6$. Ống coi ban đêm được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưỡi máy mỏng, thuộc [illegible] 1m40 : 1$90 một thước, khổ 2m25 1$ một thước nón nỉ bình nỉ 5 từ 7$ tới 5$10, giá lớn từ 3$50, tới 6$, v. v.. còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thơ gởi thì đề cho: PHAM VAN NGỌC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Vienot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

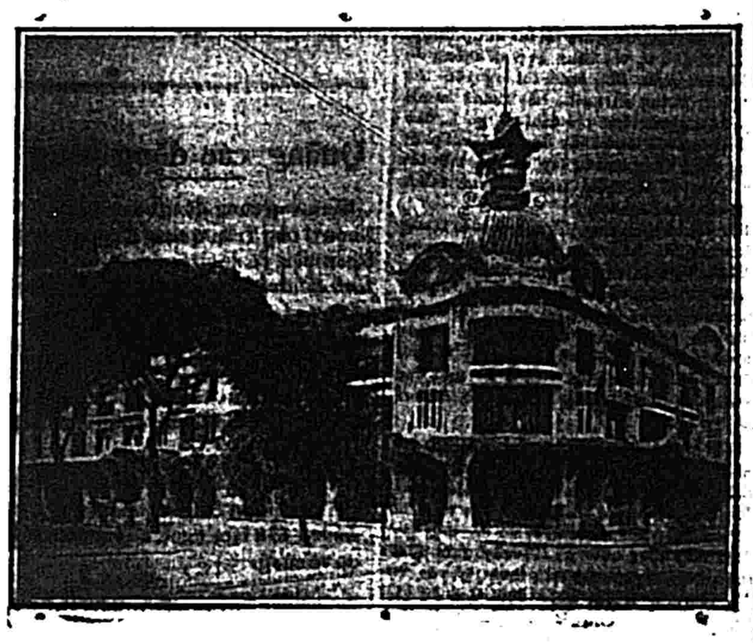

Từ bữa thứ ba 1er Septembre cho đến thứ bảy 12 tây

Bán đồ quảng-cáo rất nhiều

Đồ dầu thơm, đồ vàng bạc, đồng hồ, giấy má, đồ sắt, đồ vệ sanh đồ nhôm, dao dũa thử và đồ loại kim, đồ chơi, dàn, súng-ống đồ hút thuốc, đồ chơi, bàn tủ, nón mũ đàn ông và đàn bà
Thợ may
Hạ giá đồ rất thực

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIÁO YẾN Phạm-văn-Hiền prop.

106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kimonvale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tau buồm nacre Récl.	8$50
Surtout ovale	4 50	Pistolet p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 60
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tương tỷ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ hộp sữa R.	0 40	Mouche paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 05	Porte montre argt.	1 00
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R	0 35	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp đồ thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 aris R.	0 [illegible]
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn dích bàn 0,40	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à rouer 0,60 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,50 à	1 00
Đĩa đồ bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 [illegible]
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. cl. ev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 [illegible]
Bau carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g.	16 [illegible]	Casque colon long	6 [illegible]
Mâm alu. 1$30, 2$80,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	18 00	Casque Durbar ni 6,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Hori. car. w. 8 g. 2=40	2 00	Vase Cornet d'oiseau	1 [illegible]
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bộ cân	9 50	Vase miệng tím	1 [illegible]
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 60
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 [illegible]
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xà nhà du thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	3 [illegible]
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 [illegible]
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier đồ cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 [illegible]
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 [illegible]
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	3 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 90	Chaîne montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bơm con nít 0$80 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 03	Áo quan matelot có sọc	4 [illegible]
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg dùng R.	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quan filette broderie	2 50
Phan đ. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2=20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 50	Khăn choàn laine trắng	3 [illegible]
Mền nỉ sọc 2=20x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa lòng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIAO YẾN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm inh đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yến, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không dủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh hỷ tàu nầy 0$40 và 0$30, sục giá 0$35 và 0$25

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng dám khoe khoan, song chúng tôi dám hưu chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà các quí tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoan và kiểm, đồ hiệu máy thật tốt, và rẻ trừ đĩa hát cái lương nhiều hơi bán. Cũng có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật mát và thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có nhiều đồ tráng phá lý như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ dầu, hoa hồng, chưng cẩm thơ, cao cổ thượng cổ, cổ hoa lí đa tây, cổ đồng hồ rẻ, đồng hồ lấy, và trái quít, coi rất đúng giờ máy mầu nhiệm, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giầy tây hiệu «ÔNG GÀ» là thứ giầy của hãng Richaud bán lúc trước, có đủ sơ mi, cổ, áo, quần, áo mưa, áo lơ vớ rất, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo l'artesans cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu ở lập đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Vienot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Bánh-Quốc-Nữ

Kính cho lãm thưởng bánh Quốc-Nữ chế, như bánh bạn của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm cha chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lẻ hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cũng sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, con cháu, ngỏ giúp giúm cho con nghề gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, cửa chợ tôi, là M Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 83.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Lacoste Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua

DENTISTE

ANNAM TRỒNG RĂNG

110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợ mới Saigon

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

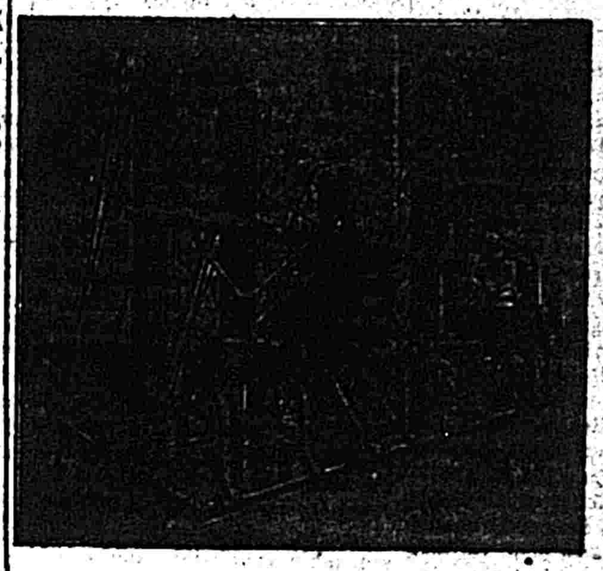

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÀM — EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỒI SO-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

Cuộc xổ số

CỦA TƯƠNG TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày, (5 Juin của quan Nguyên Soái Namkỳ bản trị-sự các hội Tương-tế được tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy [illegible] khai y ônthiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc*

CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	10.000$00	»	10 000$00
1	»	4 000 00	»	4.000 00
2	»	2 000 00	»	4.000 00
8	»	1.000 00	»	8.000 00
10	»	500 00	»	5.000 00
50	»	100 00	»	5.000 00
80	»	50 00	»	4.000 00
200	»	20 00	»	4.000 00
352				44 000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 số sổ xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục tỉnh hôm nay. Vậy đừng [illegible] muốn thư thời vận coi đó hay, đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
ROTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghề đợp ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đ. dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơ các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi: vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cần bạch*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LE-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet Halles Centrales

Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne Tại chợ mới
Saigon

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ:

Giày dép Bắc-kỳ
Đồ diễn bỏ túi, và xách đi rọi.
Plies tại lò bên Tây mới gởi qua thật tốt.
Mền nỉ trắng và đồ thật lông trừu nhiều thứ.
Áo mưa và gabardine đủ cỡ.
Khuôn đồ hình, đồng hồ, đồ aluminium.
Ghế Thonet và các đồ tạp hoá v. v..

Giày dép thì có tiệm đóng tại Hà-nội, còn đồ tây thì mua thẳng các lò bên Pháp quốc, nên bán giá nhẹ.

Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có vẽ họa đồ đặng làm phòng ngủ, nên phòng vì mỗi căng mỗi phòng rộng lớn tinh khiết theo cách vệ sanh: giường mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh háo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiểu đều có máy nước chạy.

Kính mời quí ông quí bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LẦU tại đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngan gare xe điện khí chợ mới Saigon mà nghỉ thử một lần thì rõ lời tôi bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh LÊ-VAN-LỘC

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch-giả: NAM-KIỀU

(Tiếp theo)

Một bữa Ngô-công đang cùng Nãn, Thường, Liễu ba người nói chuyện tại thơ-phòng, bỗng thấy người nhà chạy vào báo tin rằng: Có *thánh chỉ truyền tới đại-nhơn, các quan võ đang chực tại Bắc-tân-quan, để chờ đại-nhơn đến nghe đọc thánh-chỉ.* Ngô-công nghe báo thất kinh nói rằng: ta lận đận hoạn đồ chân bước vui thú điền-viên, không màng nghe đến việc triều-chánh, mà cũng không làm điều gì trái phép, vậy mà sao của có thánh-chỉ truyền tới làm gì? — Thường, Liễu hai người cũng có vẻ kinh-ngạc. — Nãn-Loan nói: cậu bất tất phải kinh hoàn, hãy đến Bắc-tân-quan tiếp chỉ rồi sẽ định liệu. Ngô-công liền vào nhà trong nói cho phu-nhơn biết, rồi thay đồ triều-phục cùng Nãn, Thường, Liễu ba người tới Bắc-tân-quan. Khi tới nơi, các quan văn-võ đều ra đón chào, nói: chúng tôi chờ đại-nhơn đã lâu! Ngô-công bồn bước lên trên đình, thì thấy hương án bày sẵn, quan khâm-sai đứng tại trước mặt, Ngô-công lạy 24 lạy, các quan văn-võ đều phủ phục để nghe chiếu chỉ, chiếu rằng:

« Trẫm nghe: yên định nhà-nước, là sức của quan võ, mà tài của quan văn; hiện nay tại xứ Đăng-vinh-hoạ có giặc biển quấy-nhiễu, dân không được yên. Trẫm xem trong các Tướng, chỉ có người lá đương nổi trách nhiệm ấy, vậy phong cho người làm Kinh-lược Đại-nguyên-soái, Binh-bộ Thị-lang, đề-đốc binh-mã các trấn để đi đánh giặc, khi thành công, ban quân võ, trẫm sẽ thưởng-thưởng cho, khâm tai! »

Quan khâm-sai đọc xong, Ngô-công tung hô vạn tuế, lạy tạ thánh-chỉ rồi, lãnh lấy ấn Nguyên Soái, trước hết sai gia tướng là Ngô-Long đem lịnh tiễn ra Tùng-giang điều binh 25 vạn; gia tướng là Ngô-Bảo lãnh lịnh tiễn ra Kinh khẩu điều binh 25 vạn binh mã các đường hết thảy đợi bị để chờ ngày khởi hành.

Đoạn các quan văn-võ mời Khâm-sai ra nghỉ tại nhà công-quán. Ngô-công thì cáo-biệt về phủ, sau ba ngày nữa sẽ khởi-trình. — Chiều hôm ấy Ngô-công cùng Nãn-sanh và phu-nhơn tiểu-thố nâng rượu tại nhà sau. Ngô-công nói: ta nay đi đánh giặc, có chán ở nhà, các việc đều được an tâm, chỉ có một việc không được an-tâm là cái việc thằng Sử-Thông, chẳng chấu cộp chưa biết. Số là ta cùng cha ý là Sử-Đức trước vẫn đi-lại chơi-bời với nhau sau chỉ vì ý lôn-lỏi nơi nhà bọ Mã, nên ta ghét mặt không thèm chơi với va nữa, cáo bịnh về nhà, Sử-Thông thường-thường muốn mượn mạng cha để cưới con em mình, song ta thấy nhơn cách chẳng ra gì, không thèm gả cho, nay nó thấy gả cho Thường-sanh, tất là giận lắm, đã giận thì tất sanh chuyện chớ chẳng không! Nên nay ta đi xa, có ba điều cần phải dặn chấu một điều là đừng có đi lại chơi bời với thằng Sử-Thông; hai điều là phải bảo Thường-sanh mau làm lễ cưới đi; ba điều là hiện nay mợ mấy tuổi đã già mà không có ai bầu-bạn sớm-tối, vậy mấy phải cưới một người vợ, để coi-sóc việc gia-đình, thì ta dầu muôn dặm quan-sơn, cũng được yên dạ. Nói đoạn nước mắt chảy xuống ròng ròng...

Nãn sanh nói: chấu xin vâng mạng! Sau khi ba việc ấy thu-xếp xong rồi, chấu sẽ đến Đăng-châu để giúp cậu cho chông thành-công.

— Ừ, chấu cũng là con nhà Tướng, phải nên rằng sức vì nước vì dân, cho khỏi phụ cái danh-vọng của ông cha ngày trước. — Chuyện vãn một lát tiệc tan. Ngô-công sai người nhà sửa soạn khí giới và yên ngựa chỉnh-tề, lại làm lễ lạy tổ-tiên, rồi cùng phu-nhơn và Tiểu thơ căn-dặn đôi bề. Trống canh năm hôm đêm ấy, ba tiếng súng nổ, Ngô-công lên ngựa, đem theo hơn 40 tên gia-tướng, cỡi ngựa ra thành, các quan văn-võ đưa tới 10 dặm trường đình mới trở lại. Nãn-sanh cùng Thường, Liễu hai người thì đưa đến hơn 50 dặm đường mới cáo-biệt.

Trông vời trời bể minh mang.
Phong cương yên ngựa lên đàng thẳng dong.

HỒI THỨ X

Thường Công-tử rủ bạn chơi hồ.

Từ khi Ngô-công đi rồi, Nãn Loan cùng Thường, Liễu hai người sớm tối không mấy lúc rời nhau. Một hôm Liễu-Tự nói: lão bá đi khỏi đã hơn nửa tháng, công-việc trong phủ thu-xếp đã rọn-gàng cả rồi, chúng tôi muốn cùng Nãn-huynh uống rượu chơi một bữa Nãn-huynh nghĩ thế nào? — Thường-Nhượng nói: thôi việc rượu-chè ta hãy xếp lại, Nãn-huynh đến đây đã hơn 2 tháng nay, mà chưa từng đi chơi Tây-hồ lần nào, để ngày mai mời Nãn-huynh đến dinh Hồ tâm, chúng ta vui-chơi với nhau, há chẳng là một việc thú lắm sao! — Nãn-Loan nghe nói vâng lời, họa ngày mai cùng đi. Đang nói chuyện bỗng người nhà vào báo có khách, Nãn-Loan không biết rằng ai, chạy ra coi thì là Trần-Lôi. Nãn-Loan vui-vẻ mời vào, nhơn chỉ nói với Thường, Liễu hai người rằng: anh Trần-Lôi nầy là người ngoa-khí lắm, ngày mai mời anh ấy đi chơi Tây-hồ với chúng ta càng vui! Nói đoạn giới-thiệu hai người cho Trần-Lôi biết. Rồi sai người nhà mở tiệc uống rượu làm vui. — Sáng hôm sau, Thường-Nhượng kêu một chú tiểu sai người đi mời Trần-Lôi, mình thì đến dinh Hồ-tâm trước, dặn chú tiểu dọn bị các thứ rượu và đồ ăn, để chờ anh-em đến hội.

Bữa hôm ấy, Nãn-Loan xếp đặt việc nhà đã rồi, vào nói với phu-nhơn rồi sai người nhà kêu một chiếc ghe nhắm dinh Hồ-tâm đi lại, trong khi đi đường, thấy những khách du-hồ lũ-lượt không dứt, bỗng trông ra đối ngay trước mặt có một chiếc ghe nhỏ, ngồi trong chỉnh có một người.

(Còn nữa).

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

Dây thép nói số 658. — Đánh dây thép chủ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN [illegible] SAU NÀY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh hoạt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tượng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỷ, tiêu tàng âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi bỏa ra chưng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau răng nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngầm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thảy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mà [illegible] Nhị-Thiên Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá lẻ. . . . 0$35

ĐỊNH KHẢU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xóc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn run rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồng nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; phiền nhác ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huyết chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, dẫn thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ dề, khó khè ọc sữa tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy tử được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chừng nào hay chừng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẻo và cùng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gồm 4 hườn.	.	1$00
» 2 »	. .	0 50
Hộp cây 4 »	. .	1 40
» 2 »	. .	0 70

NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lạnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết dồi dào, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọc thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . . 0$30

BẠCH TRỰỢC-CAO

Thuốc nầy đề trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dứng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Đồng hiệu chuyên việc tu bổ máy nổ, tô sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huề lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện dồi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bán các đồ phụ tùng theo kiểu vở tân thường và dùng chắc.

KÍN CHƯƠNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUỲ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đề rao mà [illegible] kiểu nước-mỹ và kiểu thường. Ô [illegible] và chìa khóa thiệt chắc.

[illegible] đồ thêu lối (paratonnerre) [illegible] và sửa máy móc xe-hơi, xe [illegible]

Làm đồ gò đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các gara xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai Như ở lục tỉnh ai có mua ai và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân, Bến.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner

9 à 15, Rue Chaudoëlli

Đường Kinh-lấp, đường Caradoli

SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (NAM Việt Khách Lầu) phòng rộng mát vô cùng [illegible] cũng có đơn phòng [illegible] cận hiệu Quí khách, xin Quí khách [illegible] đi Saigon xin đến tiệm tôi mà [illegible] thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng [illegible] rất mát mẻ tại đường Caradoli [illegible] hàng Lavoy Nhà số 9 đến số [illegible]

HUỲNH-HUỆ-KỲ, chủ tiệm.

Xin ghé mua!!!

TẠI PHÁT KHÁCH LẦU

CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chế khéo thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn riêng sửa lập một cái phòng ngủ hiệu « TẠI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cùng trà mai vặt (thay) đều đề khiêu, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì xin cao quí-chức cũng đặng vui lòng. Đã ở gần gare xe-lửa Cholon Mytho cùng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí-chức.

Tôi chẳng có lính may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đã hiệu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trở những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. F. F., R. F. D., HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F., DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 nguyên mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa đề cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa tức rảnh việc xin đến gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,

Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

Ít được vậy!!

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BẾ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng the rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước trà không hết.

Bởi nơi nên để quí biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mỗi đến nơ cần.

Thiết vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-[illegible]

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI

THÁP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu công anh đồng-bào ra ơn chiếu cố, trường nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, các thầy tôn tuổi trong thương trường, thiệt là chẳng tốt hết lòng hậu đãi quí khách.

Vì tánh quyền thời cũng lâu cũng nhàm nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên nơi phòng cũng ngày xưa thành ra ít, thế nên hôm đây quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Hàm-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23.

2° Hàm-Trung-Khách-Sạng ở đường Alexandre Lorrain số 198 và 200.

3° Hàm-Mưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi cách sạch sẽ, nghỉ hàn khiết phụ tôn lòng mến cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe hơi Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi nhơn hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính cáo

Quảng-bộ, M. Hiệp

THI-THƠ

Tiệm thợ Hue

NGUYỄN VĂN-THƠ

Diplômé, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giao

N° 13 rue Sabourdin Saigon

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyên tiệm nằm trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Hiện tôi là Nguyễn-văn-Thơ là con kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, khuyên, chuỗi, bông tai, nhẫn, cang đai, khóa đồng, nơ bông, nơ đầu, đồng chuỗi v... v... và thêu theo kiểu [illegible] cũng như ngày trước.

Xin quí ông quí bà, muốn đặng mua [illegible] đến gặt đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi chẳng hết lòng thờ ý quí ông quí bà đặng mua cái tài tôi [illegible] hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí [illegible] ông bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠ

[illegible] rue Sabourdin Saigon

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE

Lettre [illegible] et en détail

GRAVURE sur MÉTAUX. et MARBR

TRẦN-DUY-BÌNH

42, Boulevard Charner — SAIGON

—:— TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm thạch

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ và việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v... v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước kẻ, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán, kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẦN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SANG TẠO NĂM 1900

Đường [illegible] số LAITHIÊU (THUDAUMOT) [illegible] Đường mới đang chạy đó rồi

TIỆM NGHỀ CÓ TRỮ ĐỦ MÓN:

1° Tại Mytho đường mới cùng, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại Cantho đường mới cùng, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại Trà-Vinh đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại Rạchgiá đường mới cùng, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng các đồ thờ bằng, chạm, tô, vàng, sơn đồng [illegible] danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cần lòng tiếp rước và hết lòng liệu.

Mandat và đây thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laitiêu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42. tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Westminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uu, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ đồ tập tiểu thảo, đồ đồ chung diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Lucy môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm.

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đồ xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá rẻ bền lâu chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đen tây, đồ bài kê xe chiếc và xe song mã bằng ra tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiền, bàn để thắp đèn khi đi theo xe Sen xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách đồ dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ơn, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vinnot số 62 ngay chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp.

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.